

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 3 iulie 2024
(OR. en)

11623/24

LIMITE

**CORLX 733
CFSP/PESC 1035
RELEX 910
COARM 143
FIN 623
CONUN 147
COTER 139**

NOTĂ

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	10572/22
Subiect:	Măsuri restrictive (sanțiuni) - Actualizare a bunelor practici ale Uniunii Europene pentru punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive

Bune practici ale Uniunii Europene
pentru punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive

	<u>Pagina</u>
<u>Introducere</u>	3
<u>A. Desemnarea și identificarea persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive specifice</u>	4
I. Identificarea persoanelor sau entităților desemnate	4
II. Contestații pentru erori de identificare	5
III. Retragera de pe listă	9
<u>B. Măsuri restrictive cu caracter financiar</u>	12
I. Cadrul legislativ	12
II. Înghețarea, sechestrul și confiscarea administrative și judiciare	13
III. Domeniul de aplicare al măsurilor restrictive cu caracter financiar	13
IV. Rolul operatorilor economici și al cetățenilor	16
V. Utilizarea informațiilor de către autoritățile competente	17
VI. Fonduri	18
VII. Resurse economice	20
VIII. Proprietate și control	23
IX. Acționarea în numele cuiva	28
X. Entitățile juridice desemnate	30
XI. Derogări	30
XII. Orientări în vederea analizării cererilor de derogare	32
<u>C. Interdicții de furnizare a bunurilor</u>	35
<u>D. Coordonarea și cooperarea</u>	35

Introducere

1. La 8 decembrie 2003, Consiliul a adoptat Orientări privind punerea în aplicare și evaluarea măsurilor restrictive în cadrul PESC¹ (denumite în continuare „orientările”). Aceste orientări sugerau ca un anumit organism al Consiliului să fie însărcinat cu monitorizarea și urmărirea unor astfel de măsuri restrictive. În consecință, la 26 februarie 2004, Coreperul a mandatat Grupul de lucru al consilierilor pentru relații externe să realizeze, pe lângă mandatul deja existent al acestuia, monitorizarea și evaluarea măsurilor restrictive adoptate de Uniunea Europeană, în cadrul unei formațiuni specifice pentru sancțiuni, care să se reunească periodic și care să fie consolidată, după caz, inclusiv cu experți detașați din capitale. Mandatul acestei formațiuni include definirea bunelor practici care trebuie aplicate între statele membre în domeniul punerii în aplicare a măsurilor restrictive.
2. Se intenționează ca acest document să fie revizuit în mod periodic, în special în vederea adăugării bunelor practici referitoare la punerea în aplicare a măsurilor restrictive.
3. Bunele practici trebuie să fie considerate *recomandări* neexhaustive, cu caracter general, pentru punerea în aplicare eficientă a măsurilor restrictive, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern în vigoare. Acestea nu au forță juridică obligatorie și nu ar trebui interpretate în sensul recomandării unor măsuri incompatibile cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern în vigoare, inclusiv cu legislația privind protecția datelor.
4. Intenția documentului nu este de a crea documente paralele, ci de a identifica elementele-cheie în ceea ce privește punerea în aplicare a sancțiunilor, ținând seama de
 - situația specifică din cadrul sistemului juridic al Uniunii Europene,
 - revizuirea stadiului actual al procesului de punere în aplicare a sancțiunilor, realizată de formațiunea RELEX/Sancțiuni,
 - importanța evidențierii unora dintre bunele practici deja existente, care reflectă prioritățile actuale ale statelor membre.

¹ Documentul 15579/03 al Consiliului, actualizat ultima dată prin documentul 11205/12.

În prezentul document, termenul „scutire” se referă la utilizările care nu sunt interzise prin regulamente, în timp ce termenul „derogare” se referă la utilizările care sunt interzise, cu excepția situațiilor în care sunt autorizate de o autoritate competentă². În prezentul document, folosirea indicativului prezent, precum și termenii „trebuie” și „este obligat să” se referă la obligații legale, indiferent dacă acestea sunt impuse de regulamentele UE sau de alte dispoziții de drept internațional, din dreptul Uniunii sau din dreptul intern; formula „ar trebui” se referă la bunele practici; iar termenii „ar putea” și „poate/pot” se referă la sugestii care ar putea fi adecvate, în funcție de situație și de alte acte cu putere de lege și proceduri.

A. Desemnarea și identificarea persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive specifice

I. Identificarea persoanelor sau entităților desemnate

5. În vederea sporirii eficienței măsurilor restrictive cu caracter financiar și a restricțiilor privind admisia, precum și în scopul de a evita anumite probleme inutile cauzate de omonime sau de nume aproape identice (posibilitatea unor „erori de identificare”), în momentul identificării ar trebui să fie disponibile cât mai multe date de identificare posibile, care să fie publicate în momentul adoptării măsurii restrictive. În ceea ce privește persoanele fizice, informațiile ar trebui să vizeze includerea în special a numelor și prenumelor (acolo unde sunt disponibile și în limba originală), cu transliterarea corespunzătoare, astfel cum figurează în documentele de călătorie, sau transliterate potrivit standardelor Organizației Aviației Civile Internaționale (OACI), pseudonimele, sexul, data și locul nașterii, cetățenia, adresa, numărul de carte de identitate sau de pașaport. În orice caz, transliterarea potrivit standardelor OACI ar trebui să figureze de fiecare dată și în toate versiunile lingvistice ale actelor juridice care impun măsurile restrictive. În cazul entităților, informațiile ar trebui să cuprindă în special numele complet, sediul principal, locul de înregistrare, data și numărul de înregistrare.

² Excepțiile de la sancțiunile UE iau, de obicei, forma unor derogări sau scutiri. Derogările înseamnă că o acțiune restricționată (interzisă) poate fi efectuată numai după ce autoritatea națională competentă a acordat o autorizație. Scutirile înseamnă că o restricție nu se aplică atunci când scopul acțiunii coincide cu domeniul de aplicare al scutirii; drept rezultat, persoanele care intră în sfera de aplicare a scutirii pot efectua acțiunea în cauză fără întârziere.

6. După desemnarea unei persoane (fizice sau juridice) sau entități, ar trebui să aibă loc o revizuire periodică a datelor de identificare, în vederea precizării și a completării acestora, cu participarea tuturor celor care pot contribui la acest efort. Ar trebui să existe proceduri care să asigure această revizuire periodică, cu participarea tuturor celor care pot contribui la acest efort, în special a șefilor misiunilor Uniunii Europene în țările terțe vizate, a autorităților și agențiilor competente ale statelor membre, precum și a instituțiilor financiare. În ceea ce privește măsurile care vizează regimuri străine, fiecare viitoare președinție ar putea să invite șefii misiunilor UE competente să revizuiască și, acolo unde este posibil, să modifice și/sau să suplimenteze datele de identificare ale persoanelor sau entităților desemnate. Actualizările listelor cu date de identificare suplimentare se vor adopta în conformitate cu prevederile actului de bază.
7. Formatele listelor de persoane sau entități și ale datelor de identificare ale acestora ar trebui armonizate.

II. Contestații pentru erori de identificare

8. În cazul în care informațiile cu privire la o persoană sau la o entitate desemnată se limitează la numele persoanei respective, punerea în aplicare a desemnării poate să se dovedească problematică în practică, datorită potențialei ample a listei de eventuale persoane sau entități vizate. Acest aspect evidențiază caracterul urgent al suplimentării datelor de identificare. Cu toate acestea, chiar dacă se furnizează date de identificare suplimentare, poate totuși să fie dificil să se facă deosebirea între persoanele sau entitățile care au fost desemnate și cele care nu au fost desemnate. Nu se poate exclude posibilitatea ca, în anumite cazuri, fondurile unei persoane/entități care nu era vizată de măsurile restrictive să fie înghețate, sau ca o persoană să fie exclusă de pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene, datorită unor date de identificare care corespund datelor unei persoane/entități desemnate. Ar trebui ca statele membre și Comisia să stabilească proceduri care să garanteze coerența, în această privință, a concluziilor lor cu privire la contestațiile referitoare la presupuse erori de identificare. Statele membre, Comisia, SEAE și Consiliul ar trebui să coopereze pentru a respinge un rezultat pozitiv care apare ca urmare a lipsei datelor de identificare suficiente.

9. De regulă, operatorilor economici ar trebui să li se recomande să se abțină de la a iniția relații de afaceri cu orice persoană sau entitate ale cărei date de identificare disponibile coincid perfect cu ale unei persoane sau entități desemnate, cu excepția cazului în care este evident că aceasta nu este identică cu persoana fizică sau entitatea desemnată. Statele membre, Comisia, SEAE și Consiliul ar trebui să facă schimb de informații în cazul în care au identificat o persoană sau o entitate nedeseșnată ale cărei date de identificare corespund pe deplin cu cele ale persoanei sau entității incluse în listă. Disponibilitatea limitată a datelor de identificare nu poate justifica relațiile cu o persoană sau o entitate desemnată.
- 9a. Cu toate acestea, este de asemenea important să se asigure faptul că persoanele fizice ale căror date de identificare disponibile coincid perfect, dar care declară că nu sunt ținta preconizată a măsurilor restrictive nu sunt private de fondurile necesare nevoilor lor de bază³ atât timp cât investigațiile descrise la punctele 10-16 de mai jos sunt în curs de desfășurare. O abordare diferită ar face ca persoanele care pot în cele din urmă să dovedească că nu sunt vizate de măsurile restrictive să fie tratate mai strict decât persoanele care sunt de fapt vizate de aceste măsuri, în măsura în care acestea din urmă pot beneficia de derogările obișnuite pentru a-și satisface nevoile de bază.
- 9b. Aceste persoane fizice ar trebui, de exemplu, să fie autorizate să deschidă un cont bancar nou, însă fondurile lor din acest cont ar trebui să fie tratate în mod proactiv de către operatorii economici drept înghețate cât timp se desfășoară alte investigații (a se vedea punctele 10-16 de mai jos) pentru a stabili dacă persoana fizică este desemnată. În această perioadă de tranziție, persoanele fizice în cauză ar trebui să fie în măsură să obțină autorizațiile relevante de la autoritățile naționale competente. Cu toate acestea, în cazul în care se dovedește ulterior că nu sunt desemnate și nu este necesară obținerea unei autorizații, atunci înghețarea activelor va fi ridicată și nu vor mai fi necesare autorizări. Operatorii economici pot invoca protecția clauzei de neimputare (a se vedea punctul 37 de mai jos) împotriva unor posibile afirmații că au înghețat în mod eronat activele unei persoane nedeseșnate.

³ Un exemplu poate fi cazul în care un refugiat are nevoie de acces la un cont bancar pentru a beneficia de prestații sociale.

a) Ancheta autorităților competente

10. În cazul în care o persoană/entitate ale cărei fonduri sau resurse economice sunt înghețate pretinde că nu este ținta dorită a măsurilor restrictive, aceasta ar trebui să contacteze instituția financiară unde se află fondurile sau resursele economice care i-au fost înghețate sau autoritățile competente, astfel cum sunt identificate pe site-urile internet enumerate în anexele la regulamentele UE. În cazul în care o instituție de credit sau o instituție financiară sau un alt agent economic suspectează că un client este de fapt o persoană/entitate desemnată, ar trebui să utilizeze toate resursele aflate la dispoziția sa pentru a stabili identitatea clientului. În cazul în care nu ajunge la niciun rezultat, agentul economic ar trebui să informeze autoritățile competente ale statelor membre implicate.
11. În cazul în care o persoană care dorește să intre pe teritoriul UE afirmă că nu este desemnată în temeiul unor măsuri restrictive și/sau atunci când autoritățile de frontieră/autoritățile în domeniul imigrației, după ce au folosit toate resursele aflate la dispoziția lor pentru a stabili identitatea persoanei respective, suspectează că persoana respectivă este de fapt persoana desemnată, autoritățile de frontieră/autoritățile în domeniul imigrației ar trebui să informeze autoritățile competente ale statelor membre implicate cu privire la afirmația persoanei în cauză sau la suspiciunea autorităților de frontieră/autorităților din domeniul imigrației⁴.
12. În ambele cazuri, autoritățile competente ar trebui să analizeze afirmația sau suspiciunea⁵.

b) Concluzie afirmativă în ceea ce privește eroarea de identificare

⁴ În unele cazuri, autoritățile în domeniul imigrației coincid cu autoritățile competente.

⁵ În cazul desemnării bazate pe rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU, poate fi dificil pentru autoritățile competente să ducă la bun sfârșit o astfel de examinare singure; în acest caz, ar trebui urmată procedura menționată la litera (c) punctul (ii).

13. Atunci când, în urma analizării problemei, autoritățile competente stabilesc că, ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante, persoana/entitatea în cauză nu este cea desemnată, acestea ar trebui să informeze persoana/entitatea respectivă și/sau agenții economici sau autoritățile de frontieră/autoritățile din domeniul imigrației implicate cu privire la rezultat. Atunci când este cazul, acestea ar trebui de asemenea să informeze celelalte state membre, Comisia, SEAE și Consiliul, ținând seama în special de posibilitatea ca persoana/entitatea în cauză să se confrunte cu probleme similare și în alte state membre.
14. Atunci când, în urma analizării problemei, autoritățile competente stabilesc că, ținând seama de toate faptele și circumstanțele relevante, persoana/entitatea în cauză *este* persoana/entitatea desemnată, acestea ar trebui să informeze, după caz, persoana/entitatea în cauză și/sau agenții economici sau autoritățile de frontieră/autoritățile din domeniul imigrației implicate cu privire la rezultat.

c) Incertitudine în ceea ce privește contestațiile

(i) Cazuri referitoare la măsurile restrictive autonome adoptate de Uniunea Europeană

15. În cazul în care autoritățile competente *nu* sunt în măsură să stabilească validitatea contestației privind eroarea de identificare, iar contestația nu este neîntemeiată în mod manifest, ar trebui ca, atunci când este cazul, statele membre, Comisia și SEAE să fie informate cu privire la contestația în cauză, iar chestiunea ar trebui discutată în cadrul Consiliului, eventual în baza unor informații suplimentare pe care trebuie să le furnizeze statul care a făcut propunerea de desemnare a persoanei respective sau, după caz, șefii misiunilor Uniunii Europene în țara terță implicată, în scopul de a stabili dacă este într-adevăr vorba despre un caz de eroare de identificare.

(ii) Cazuri referitoare la măsuri restrictive impuse în temeiul unor rezoluții ale Consiliului de Securitate al ONU

16. În cazul în care autoritățile competente *nu* sunt în măsură să stabilească validitatea contestației referitoare la eroarea de identificare, iar contestația nu este neîntemeiată în mod manifest, ar trebui ca, atunci când este cazul, statele membre și Comisia să fie informate cu privire la contestația în cauză. Comitetul pentru sancțiuni al ONU, stabilit prin rezoluția corespunzătoare a Consiliului de Securitate al ONU, și atunci când este posibil, prin intermediul acestui comitet, statul care a înaintat propunerea de desemnare ar trebui să fie consultat de către statul membru care a realizat ancheta referitoare la contestație sau de către Comisie. Atunci când este cazul, chestiunea respectivă poate fi adresată comitetului menționat anterior în vederea obținerii unei constatări cu valoare de autoritate. Orice astfel de constatări cu valoare de autoritate ar trebui comunicate statelor membre și Comisiei.

(d) Concluzii judecătorești

17. În cazul în care o instanță judecătorească a unui stat membru a pronunțat o hotărâre cu privire la o contestație referitoare la o eroare de identificare, aceasta ar trebui să fie comunicată de către autoritățile competente ale statului în cauză tuturor celorlalte state membre, Comisiei și SEAE.

III. Retragerea de pe listă

a) retragerea de pe listă în cazul sancțiunilor autonome ale UE

18. O procedură de retragere de pe listă transparentă și eficientă este esențială pentru credibilitatea și legitimitatea măsurilor restrictive. O astfel de procedură ar putea, de asemenea, să îmbunătățească calitatea deciziilor de înscriere pe listele de persoane vizate. Retragerea de pe listă ar putea fi oportună în diverse cazuri, inclusiv în cazul existenței unor dovezi ale înscrierii în mod eronat pe listă, în cazul unei schimbări ulterioare semnificative a situației, al apariției unor noi dovezi, al decesului unei persoane înscrise pe listă sau al lichidării unei entități aflate pe listă. Retragerea de pe listă este oportună, în special, ori de câte ori criteriile pentru înscrierea pe listă nu mai sunt îndeplinite.

19. În momentul analizării unei cereri de retragere de pe listă⁶, ar trebui să se țină seama de toate informațiile relevante. Pe lângă depunerea cererilor de retragere de pe listă, se efectuează, astfel cum prevede actul juridic corespunzător, o reexaminare periodică, cu participarea tuturor statelor membre, în scopul de a se analiza dacă mai există motive pentru a menține o persoană sau o entitate pe listă.
20. În momentul pregătirii acestor reexaminări periodice, ar trebui să se ceară avizul statului care a propus înscrierea pe listă cu privire la necesitatea menținerii desemnării și toate statele membre ar trebui să aprecieze dacă pot prezenta informații suplimentare relevante. Orice decizie de retragere de pe listă ar trebui să fie pusă în aplicare într-un termen cât mai scurt.
21. Persoanele și entitățile înscrise pe listă pot introduce o acțiune împotriva unui act care le este adresat⁷. Aceste acțiuni sunt judecate de Tribunalul UE. O cale de atac introdusă împotriva hotărârii Tribunalului este judecată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene⁸.

⁶ Pentru detalii procedurale privind cererile de retragere de pe listă în cazul măsurilor autonome ale UE, a se vedea orientările, anexa I, punctele 19 și 20.

⁷ Curtea de Justiție a UE a statuat că un stat terț poate fi calificat, de asemenea, drept „persoană juridică” afectată în mod direct de sancțiunile UE și poate introduce o acțiune în anulare chiar dacă UE nu are drepturi reciproce în fața instanțelor din state terțe (Venezuela/Consiliul, C-872/19 P).

⁸ De exemplu, Curtea de Justiție s-a pronunțat cu privire la un recurs că, în cazul în care o decizie de includere pe listă a UE este adoptată și ulterior reînnoită în temeiul procedurilor împotriva persoanei incluse pe listă declanșate de către un stat terț, UE trebuie să demonstreze că persoana beneficiază în statul terț respectiv de un nivel de protecție, în ceea ce privește dreptul la apărare și dreptul la protecție jurisdicțională efectivă, care este echivalent cu protecția acordată în cadrul UE (Azarov/Consiliul, C-530/17 P).

22. Anularea actelor prin care sunt impuse măsuri restrictive împotriva unei persoane sau a unei entități nu intră în vigoare imediat după hotărârea Curții, cu excepția cazului în care acest lucru este menționat explicit în hotărâre. Efectele unor acte care au fost anulate în primă instanță sunt menținute până la expirarea termenului de introducere a unei căi de atac la Curtea de Justiție a Uniunii Europene (două luni și zece zile de la notificarea hotărârii). În această perioadă, instituția competentă a Uniunii poate remedia încălcările constatate adoptând, dacă este cazul, noi măsuri restrictive în ceea ce privește persoanele și entitățile vizate. Ca alternativă, instituția UE poate introduce o cale de atac, caz în care lista rămâne integral în vigoare în așteptarea soluționării căii de atac. După această perioadă de două luni și zece zile, măsurile restrictive împotriva acestei persoane sau entități vor înceta sau s-ar putea menține pe deplin în vigoare, în funcție de decizia instituției sau a altor actori de a adopta sau nu oricare dintre măsurile menționate mai sus.

b) retragerea de pe listă în cazul măsurilor instituite de ONU (punctul focal, Ombudsmanul)

23. La 19 decembrie 2006, Consiliul de Securitate al ONU a adoptat Rezoluția 1730 (2006), prin care secretarul general a instituit, în cadrul secretariatului, un punct focal care să primească solicitări de retragere de pe listă. Petiționarii, cu excepția celor ale căror nume sunt înscrise pe lista de sancțiuni Al-Qaida, pot depune cererile de retragere de pe listă fie prin intermediul punctului focal, fie prin intermediul statului lor de reședință sau de cetățenie. Petiționarii ale căror nume sunt înscrise pe lista de sancțiuni Al-Qaida își pot trimite cererile de retragere de pe listă prin intermediul biroului Ombudsmanului⁹.
24. În cazul în care o persoană este retrasă de pe lista de sancțiuni ale ONU, se aduc modificările relevante actelor juridice corespunzătoare ale UE.

⁹ Pentru detaliile procedurale privind cererile de retragere de pe listă în ceea ce privește măsurile ONU, a se vedea <http://www.un.org/sc/committees>.

B. Măsuri restrictive cu caracter financiar

I. Cadrul legislativ

25. Regulamentele UE care impun măsuri de înghețare sunt direct aplicabile în statele membre ale UE și nu trebuie să fie transpuse în legislația națională. Cu toate acestea, regulamentele privind sancțiunile impun statelor membre să adopte o legislație care să prevadă sancțiuni pentru încălcarea măsurilor restrictive. Acestea prevăd, de asemenea, că statele membre desemnează autoritățile competente menționate în cadrul regulamentelor și le identifică pe site-urile internet enumerate în anexele la acestea, fapt care poate implica măsuri de punere în aplicare la nivel național. Pe lângă legislația adoptată de Uniune, în statele membre ar trebui să existe, dacă este cazul, un cadru legislativ, acte cu putere de lege sau norme administrative suplimentare pentru înghețarea fondurilor, a activelor financiare și a resurselor economice ale persoanelor și ale entităților care fac obiectul unor măsuri restrictive la nivel național, inclusiv ale persoanelor sau entităților implicate în acte de terorism, precum și pentru interzicerea utilizării de fonduri și resurse economice de către astfel de persoane, sau în beneficiul acestora, în special prin intermediul măsurilor de înghețare administrativă și/sau al utilizării ordinelor judecătorești de înghețare, care produc efecte echivalente. Acestea ar trebui să fie conforme cu standardele GAFI corespunzătoare, în special cu Recomandarea 6 referitoare la sancțiuni financiare punctuale legate de terorism și finanțarea terorismului¹⁰.
26. Astfel de măsuri ar trebui să le permită autorităților naționale să dispună și să obțină înghețarea fără întârziere a tuturor fondurilor și resurselor economice care aparțin sau se află în proprietatea ori sub controlul sau sunt deținute de persoana sau entitatea desemnată, respectivele fonduri și resurse economice aflându-se sub jurisdicția statului membru în cauză, și ar putea de asemenea să vizeze persoane și entități ale căror origini, activități principale și obiective se află pe teritoriul Uniunii Europene. Acestea ar trebui, de asemenea, să constituie o bază pentru măsurile de înghețare în vigoare în așteptarea finalizării procesului de luare a deciziilor privind măsurile UE de punere în aplicare a rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU¹¹.

¹⁰ Standardele GAFI cuprind cele Patruzeci de recomandări privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului & proliferării, disponibile la <https://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/fatf%20recommendations%202012.pdf>.

¹¹ Fără a aduce atingere adoptării unui regulament al UE privind măsuri restrictive împotriva terorismului intern din UE, în temeiul articolului 75 din TFUE.

27. Următoarele părți evidențiază bunele practici pentru punerea în aplicare a măsurilor de înghețare ale Uniunii și pot, de asemenea, să ofere o orientare adecvată cu privire la punerea în aplicare a măsurilor naționale de înghețare.

II. Înghețarea, sechestrul și confiscarea administrative și judiciare

28. În termeni generali, înghețarea administrativă ar putea fi considerată, în primul rând, drept un act care pune bazele prevenirii la scară largă a tuturor întrebuințărilor fondurilor și resurselor economice înghețate, precum și a tuturor tranzacțiilor efectuate de către o persoană sau entitate desemnată de o autoritate competentă. Înghețarea administrativă trebuie să se distingă de înghețarea, sechestrarea și confiscarea judiciare, care nu pot fi impuse în cadrul domeniului de aplicare al măsurilor restrictive, ci numai ca măsuri naționale de aplicare.

29. În cazul în care legislația națională privind pedepsele aplicabile în cazul nerespectării sancțiunilor prevede acest lucru¹², înghețarea, sechestrul și confiscarea preventive pot fi aplicate ca sancțiuni pentru încălcarea măsurilor restrictive.

III. Domeniul de aplicare al măsurilor restrictive cu caracter financiar

30. Măsurile restrictive cu caracter financiar, în contextul regulamentelor UE, constau în:
- înghețarea fondurilor și a resurselor economice ale persoanelor și entităților desemnate și
- interzicerea punerii fondurilor și resurselor economice la dispoziția unor astfel de persoane sau entități.

31. Termenii „înghețare de fonduri”, „înghețare de resurse economice”, „fonduri” și „resurse economice” sunt definiți, iar scutirile și derogările de la măsuri sunt prevăzute în fiecare regulament în parte. Orientările cuprind anumite formulări standard în acest scop.

¹² Regulamentele privind sancțiunile impun statelor membre să adopte o legislație care să prevadă sancțiuni pentru încălcarea măsurilor restrictive; a se vedea punctul 19.

32. Măsurile restrictive cu caracter financiar nu implică o modificare în ceea ce privește proprietatea asupra fondurilor și resurselor economice înghețate și nu sunt măsuri punitive.
33. Odată intrate în vigoare, regulamentele care impun măsuri de înghețare anulează toate acordurile contractuale incompatibile. Astfel, regulamentele se aplică fără a ține seama de vreun drept conferit sau de vreo obligație prevăzută de un contract încheiat înainte de intrarea în vigoare a acestora și interzic, de asemenea, încheierea de acte de executare a unor contracte încheiate înainte de intrarea în vigoare a regulamentelor¹³.
34. Înghețarea acoperă toate fondurile și resursele economice care aparțin sau se află în proprietatea unor persoane și entități desemnate, precum și fondurile și resursele economice deținute de sau aflate sub controlul acestora. Deținerea sau controlul ar trebui interpretate drept acoperind toate situațiile în care, fără a avea un titlu de proprietate, o persoană sau o entitate desemnată are posibilitatea legală de a dispune de sau de a transfera fonduri sau resurse economice care nu se află în proprietatea lor, fără ca aceasta să necesite o aprobare prealabilă din partea proprietarului de drept. Se consideră că o persoană desemnată deține sau are sub control fonduri sau resurse economice, printre altele, în următoarele cazuri:
- (a) persoana în cauză are bancnote sau titluri de creanță la purtător,
 - (b) persoana în cauză are bunuri mobile aflate la reședința/sediul acesteia, care fac obiectul proprietății în comun cu o persoană sau entitate nedeseșmnată,
 - (c) persoana în cauză a primit puteri depline sau similare pentru a-l reprezenta pe proprietar, ceea ce îi permite să dispună transferul unor fonduri care nu se află în proprietatea sa (de exemplu în scopul gestionării unui cont bancar) sau
 - (d) persoana în cauză administrează, în calitate de părinte sau tutore, contul bancar al unui minor în conformitate cu dreptul intern aplicabil.
- Noțiunile de proprietate și de control în contextul interdicției de punere la dispoziție a fondurilor și resurselor economice sunt prezentate în secțiunea B partea VIII.

¹³ Hotărârea în cauza Möllendorf, C-117/06, EU:C:2007:596, punctul 62.

35. În principiu, înghețarea nu ar trebui să afecteze fondurile și resursele economice care nici nu se află în proprietatea, nici nu aparțin, nu sunt deținute de și nici nu se află sub controlul persoanelor sau entităților desemnate. Astfel, de exemplu, fondurile și resursele economice ale angajatorului nedesemnat al unei persoane desemnate nu sunt vizate, cu excepția cazului în care sunt controlate sau deținute de persoana respectivă. În același sens, fondurile și resursele economice ale unei entități nedesemnate care are personalitate juridică distinctă față de o persoană sau o entitate desemnată nu sunt vizate, cu excepția cazului în care sunt controlate sau deținute de persoana respectivă. Cu toate acestea, fondurile și resursele economice aflate în proprietatea comună a unei persoane sau entități desemnate și a unei persoane sau entități nedesemnate sunt, în practică, vizate în întregime lor.
36. Ulterior, persoana sau entitatea nedesemnată poate solicita o autorizație pentru utilizarea acestor fonduri sau resurse economice, ceea ce poate presupune partajul proprietății comune, astfel încât partea persoanei respective să poată fi deblocată.

Neimputare

37. Nicio persoană sau entitate care efectuează o înghețare, acționând fără neglijență și considerând cu bună credință că acționează în conformitate cu un regulament, nu este considerată răspunzătoare¹⁴ față de persoana sau entitatea afectată. Acțiunile persoanelor și ale entităților nu pot angaja răspunderea în cazul în care acestea nu știau sau nu aveau motive rezonabile să suspecteze că ar încălca măsurile restrictive. În acest sens, în majoritatea regulamentelor a fost inclusă o clauză de neimputare, iar în partea III G a orientărilor a fost elaborată o formulare standard.

¹⁴ Inclusiv penal, a se vedea hotărârea în cauza Mohsen Afrasiabi și alții, C-72/11, EU:C:2011:874, punctul 55.

38. Nicio persoană sau entitate care respectă obligațiile impuse în temeiul regulamentelor nu va fi considerată răspunzătoare față de o persoană sau entitate desemnată pentru pagubele pe care aceasta din urmă le poate suferi drept consecință a acestui fapt. Sarcina probei privind faptul că acceptarea unei astfel de acțiuni în despăgubiri nu este interzisă îi revine persoanei care pretinde executarea acțiunii respective. În acest sens, în mai multe regulamente a fost inclusă o clauză privind neacceptarea niciunui tip de cerere, iar în partea III H a orientărilor a fost elaborată o formulare standard.

IV. Rolul operatorilor economici și al cetățenilor

39. Regulamentele care impun măsuri de înghețare se aplică, printre altele, entităților juridice și altor agenți economici din UE, inclusiv instituțiilor financiare și de credit, care desfășoară activități economice parțial sau integral în UE, precum și resortisanților UE.
40. Legislația privind combaterea spălării banilor impune anumitor activități economice și profesii obligația verificării identității clienților și a refuzării unor tranzacții anonime în anumite situații. În anumite cazuri, regulamentele care impun măsuri restrictive cu caracter financiar pot crea obligații suplimentare pentru operatorii economici de a-și „cunoaște clienții”. În acest sens, a se vedea de asemenea secțiunea B partea VIII cu privire la proprietate și control.

41. Toate persoanele și entitățile aflate sub jurisdicția Uniunii sunt obligate să comunice autorităților competente orice informație de care dispun și care ar facilita aplicarea măsurilor restrictive cu caracter financiar. Printre acestea se numără detaliile privind orice cont înghețat (titularul contului, numărul de cont, valoarea fondurilor înghețate), precum și alte detalii care ar putea fi utile, de exemplu informațiile privind identitatea persoanelor sau entităților desemnate, și, atunci când este cazul, detaliile privind transferurile către un cont înghețat prin care acesta este creditat, în conformitate cu regimul specific al instituțiilor financiare și de credit, detaliile privind încercările unor clienți sau ale altor persoane de a pune fonduri la dispoziția unei persoane sau entități desemnate fără autorizație în acest sens, precum și informațiile care sugerează că măsurile de înghețare sunt eludate. Toate aceste persoane sau entități sunt, de asemenea, obligate să coopereze cu autoritățile competente în domeniul verificării informațiilor. Atunci când este cazul, acestea ar putea de asemenea să furnizeze detalii privind persoanele sau entitățile ale căror nume sunt similare sau identice cu cele ale părților desemnate.

V. Utilizarea informațiilor de către autoritățile competente

42. Regulamentele prevăd că autoritățile competente pot utiliza informațiile primite numai în scopurile pentru care acestea au fost furnizate. Printre aceste scopuri se numără punerea în aplicare eficientă a măsurilor, precum și asigurarea respectării legii și, atunci când regulamentul prevede acest fapt, cooperarea cu comitetul pentru sancțiuni competent al Națiunilor Unite. Prin urmare, astfel cum se prevede în regulamentele relevante sau în temeiul legislației naționale relevante, autoritățile competente pot face schimb de informații cu, printre altele:

- Comisia, Consiliul, SEAE și autoritățile competente ale altor state membre,
- autoritățile de aplicare a legii, instanțele competente însărcinate cu asigurarea respectării regulamentelor care impun măsuri de înghețare și a legislației de combatere a spălării banilor,
- alte autorități însărcinate cu anchetarea și urmărirea penală,
- comitetul de sancțiuni competent al ONU și,
- în măsura în care este necesar în vederea aplicării măsurilor restrictive cu caracter financiar sau în scopul de a preveni spălarea banilor, instituțiile financiare și de credit.

43. Autoritățile competente nu ar trebui împiedicate să facă schimb de informații, în conformitate cu legislația lor națională, cu autoritățile relevante ale țărilor terțe relevante și între autoritățile competente, atunci când acest lucru este necesar pentru a sprijini recuperarea activelor înșușite fraudulos. Regulamentele prevăd că autoritățile competente și Comisia trebuie să își pună reciproc la dispoziție informațiile relevante¹⁵.

VI. Fonduri

(a) Înghețarea fondurilor care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unei persoane sau entități desemnate

44. Înghețarea fondurilor, spre deosebire de confiscarea acestora, nu afectează proprietatea asupra fondurilor în cauză. Persoanelor care dețin sau au sub control fonduri aflate în proprietatea unei persoane sau entități desemnate (de exemplu în cazul în care fondurile au fost încredințate drept garanție unei instituții de credit) nu li se impune să înceteze să dețină sau să controleze fondurile în cauză și nici să obțină o autorizație de a continua să la dețină sau să le controleze.
45. Toate utilizările și manipulările de fonduri, fluxul și modificările precum administrarea portofoliului, fie de către persoana desemnată, fie de către o altă persoană care deține sau are sub control asemenea fonduri, necesită o autorizație prealabilă. Proprietatea comună asupra fondurilor nu contrazice această cerință, cu toate că proprietatea unei terțe părți în sine nu este înghețată în temeiul regulamentelor.
46. Creditorii unei persoane sau entități desemnate pot, fără a necesita o autorizație, să transfere către orice persoană nedesemnată creanțele financiare (de exemplu creanțele care reprezintă un avantaj financiar) pe care le dețin împotriva persoanei sau entității desemnate. Cu toate acestea, persoana sau entitatea desemnată are nevoie de o autorizație pentru a transfera creanța sa financiară împotriva oricărei alte persoane sau entități către orice altă persoană.

¹⁵ A se vedea, de exemplu, articolul 9 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt.

47. Exercițarea unui drept compensatoriu de către o persoană sau entitate desemnată sau de către o persoană sau entitate nedeseșnată cu privire la o creanță împotriva unei persoane sau entități desemnate este interzisă, cu excepția cazului în care există o autorizație prealabilă în acest sens.
48. Regulamentele nu autorizează confiscarea numerarului sau a fondurilor aflate asupra unei persoane desemnate; confiscarea acestora poate fi oportună în anumite circumstanțe, în temeiul dreptului intern. Cu toate acestea, autoritățile sunt obligate să împiedice fluxul, transferul, modificarea, utilizarea, accesul la aceste fonduri și manipularea lor într-un mod interzis de către regulamente. Atunci când autoritățile dețin informații conform cărora o persoană desemnată are asupra sa numerar sau alte fonduri, acestea pot fi împuternicite să acționeze în temeiul cadrului juridic existent, precum legislația împotriva terorismului și a spălării banilor. Statele membre pot fi obligate să respecte anumite privilegii și imunități conferite în numele dreptului internațional unei persoane desemnate, ceea ce poate limita acțiunile posibile¹⁶.

(b) Punerea fondurilor la dispoziția unei persoane sau entități desemnate

49. Punerea fondurilor la dispoziția unei persoane sau entități desemnate, fie prin intermediul plății pentru bunuri și servicii, fie sub formă de donație, pentru a returna fonduri deținute anterior în baza unui acord contractual, sau în alt mod, este în general interzisă dacă nu este autorizată de autoritatea competentă în temeiul derogării relevante prevăzute în regulament (a se vedea de asemenea partea X privind derogările).
50. Cu toate acestea, dobânzile înregistrate de un cont înghețat pot fi adăugate, iar plățile deja datorate în baza unor contracte, acorduri sau obligații anterioare pot fi adăugate contului în cauză fără a fi necesară o autorizație prealabilă¹⁷.

¹⁶ De exemplu, în cazul în care persoana desemnată se deplasează către sediul unei organizații internaționale și se aplică dispoziții specifice ale acordului corespunzător privind sediul.

¹⁷ A se vedea orientările, punctul 83, al doilea paragraf.

51. Cu excepția acestor cazuri, o terță parte care inițiază transferul de fonduri către o persoană desemnată are nevoie de o autorizație prealabilă. O instituție de credit sau o instituție financiară din Uniunea Europeană care primește fonduri transferate de o terță parte către un cont înghețat poate să atribuie fondurile respective contului în cauză, fără autorizație prealabilă¹⁸. În cazul în care o persoană transferă fonduri către un cont înghețat fără a avea o autorizație prealabilă, dar pretinde că acțiunea respectivă a reprezentat o eroare, aceasta va trebui să solicite o autorizație pentru returnarea fondurilor, permițându-i autorității competente să verifice versiunea sa. Cu toate acestea, o instituție financiară poate, fără a necesita o autorizație, să rectifice în sistemele sale contabile propriile transferuri accidentale de fonduri către un cont înghețat.
52. Legile naționale pot defini procedurile privind modul de tratare a fondurilor care au făcut obiectul unei tentative de transfer care încalcă măsurile restrictive.

VII. Resurse economice

(a) Înghețarea resurselor economice care aparțin, se află în proprietatea, sunt deținute de sau se află sub controlul unei persoane sau entități desemnate

53. Resursele economice sunt înghețate în scopul de a preveni utilizarea acestora ca monedă paralelă sau de înlocuire, precum și pentru a evita eludarea înghețării fondurilor. Așadar, autoritățile competente ar trebui să se concentreze asupra acțiunilor menite să împiedice persoanele sau entitățile vizate să obțină beneficii financiare sau economice (de exemplu fonduri, bunuri sau servicii) din resurse economice. Nu este de dorit și nici nu se urmărește împiedicarea utilizării resurselor economice pentru consumul propriu sau în scop personal.

¹⁸ A se vedea orientările, punctul 84.

54. Utilizarea în scop personal de către o persoană desemnată a resurselor economice înghețate (de exemplu utilizarea propriei locuințe sau a propriului autovehicul) nu este interzisă prin regulamente și nu necesită o autorizare. Bunurile destinate exclusiv uzului sau consumului personal și care nu pot fi așadar utilizate de către o persoană desemnată în vederea obținerii de fonduri, bunuri sau servicii nu se încadrează în definiția „resurselor economice”. Prin urmare, acestea nu fac obiectul regulamentelor și nu este necesară obținerea unei autorizații pentru a fi puse la dispoziția persoanei desemnate.
55. Cu toate acestea, în cazul în care utilizarea resurselor economice înghețate constă într-o activitate economică a cărei finalitate ar putea presupune obținerea de fonduri, bunuri sau servicii de către persoana desemnată (de exemplu dacă persoana desemnată dorește să ofere spre închiriere locuința personală sau să își utilizeze autovehiculul proprietate proprie pentru a oferi servicii de taximetrie), atunci aceasta necesită o autorizare prealabilă.
56. Toate utilizările resurselor economice care duc la obținerea de fonduri, bunuri sau servicii de către persoana desemnată, fie că resursele economice respective sunt utilizate de către persoana desemnată sau de către altă persoană care deține sau are sub control astfel de fonduri, necesită o autorizare prealabilă. Proprietatea comună asupra resurselor economice nu contrazice această cerință, cu toate că proprietatea unei terțe părți în sine nu este înghețată în temeiul regulamentelor.

(b) Punerea resurselor economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate

57. Punerea resurselor economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate, inclusiv sub formă de dar, vânzare, troc, sau returnarea resurselor economice deținute de sau aflate sub controlul unei terțe părți unui proprietar desemnat este interzisă în absența unei autorizații acordate de autoritatea competentă în temeiul regulamentului corespunzător.

58. Punerea la dispoziția unei persoane desemnate a unor bunuri destinate exclusiv uzului sau consumului personal, care nu pot fi așadar utilizate de către o persoană desemnată în vederea obținerii de fonduri, bunuri sau servicii, nu reprezintă un act de „punere de resurse economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate” în sensul regulamentelor și, prin urmare, nu necesită o autorizare (a se vedea, de asemenea, partea X privind derogările).
59. Sintagma „punerea resurselor economice la dispoziția [unor persoane sau entități]”, care nu este definită în regulamente, a fost interpretată de Curtea de Justiție ca având o accepțiune largă. Aceasta nu are în vedere o categorie juridică specifică, ci înglobează orice act a cărui îndeplinire este necesară, potrivit dreptului intern aplicabil, pentru a permite unei persoane să obțină efectiv puterea de a dispune pe deplin de bunul respectiv. Interdicția de a pune resurse economice la dispoziția unor persoane sau entități se aplică cu privire la toate modalitățile de punere la dispoziția unor persoane sau entități a unor resurse economice, indiferent de contravaloare. Faptul că resursele economice sunt puse la dispoziție în schimbul plății unei contraprestații care ar putea fi considerată adecvată este, prin urmare, irelevant¹⁹.
60. Măsurile de înghețare nu impun persoanelor care dețin sau au sub control resurse economice aflate în proprietatea unei persoane sau a unei entități desemnate (de exemplu în cazul închirierii unui bun mobil sau al gajării cu bunuri mobile) să returneze resursele economice respective proprietarului acestora și nu este necesară obținerea unei autorizații pentru a le deține sau a le controla în continuare. Cu toate acestea, întrucât resursele economice respective sunt înghețate, orice nou acord contractual referitor la utilizarea sau manipularea acestora necesită o autorizare prealabilă.
61. Furnizarea de servicii publice precum gazul, electricitatea, apa și liniile telefonice nu este interzisă în temeiul regulamentelor, datorită naturii acestora de servicii de consum și imposibilității inerente de a fi transferate.

¹⁹ Hotărârea Möllendorf, EU:C:2006:596, punctele 51, 56, 58 și 59.

VIII. Proprietate și control

Justificare

62. Fondurile și resursele economice care aparțin sau se află în proprietatea unor persoane fizice sau juridice înscrise pe listă ori care sunt deținute sau controlate de astfel de persoane trebuie înghețate. În condițiile prevăzute la punctul 35, acest lucru include activele deținute de entități neincluse pe listă, care sunt deținute sau controlate de persoane sau entități incluse pe listă.

Proprietate

63. Criteriul de care trebuie să se țină seama atunci când se evaluează dacă o persoană juridică sau o entitate se află în proprietatea unei alte persoane sau entități este deținerea a 50 % sau mai mult din drepturile de proprietate ale unei entități sau deținerea unei participări majoritare la aceasta²⁰. Dacă acest criteriu este îndeplinit, se consideră că persoana juridică sau entitatea se află în proprietatea unei alte persoane sau entități.

Atunci când se evaluează proprietatea, ar trebui să se țină seama, de asemenea, de proprietatea agregată a entității. De exemplu, dacă o persoană desemnată deține 30 % din entitate, iar o altă persoană desemnată deține 25 % din entitate, entitatea ar trebui, în principiu, să fie considerată ca fiind deținută de persoane desemnate.

²⁰ Criteriu definit astfel în Regulamentul 2580/2001.

Control

64. Criteriul de care trebuie să se țină seama atunci când se evaluează dacă o persoană juridică sau o entitate este controlată de o altă persoană sau entitate, exclusiv sau în temeiul unui acord cu un alt acționar sau cu o altă terță parte, ar putea include, printre altele:
- a. deținerea dreptului sau exercitarea competenței de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei astfel de persoane juridice sau entități;
 - b. numirea, numai prin exercitarea dreptului de vot, a majorității membrilor organelor de administrare, de conducere sau de supraveghere ale unei persoane juridice sau ale unei entități care au deținut funcția respectivă în cursul exercițiului financiar în curs și în cel precedent;
 - c. controlul exclusiv, în temeiul unui acord încheiat cu alți acționari sau membri ai unei persoane juridice sau ai unei entități, asupra majorității drepturilor de vot ale acționarilor sau membrilor persoanei juridice sau entității în cauză;
 - d. deținerea dreptului de a exercita o influență dominantă asupra unei persoane juridice sau a unei entități în temeiul unui acord încheiat cu această persoană juridică sau entitate sau al unei dispoziții cuprinse în actul constitutiv sau în statutul acestora, în cazul în care legislația care reglementează regimul acelei persoane juridice sau acelei entități permite acest tip de acord sau de dispoziție;
 - e. deținerea competenței de a exercita *de facto* dreptul de a exercita o influență dominantă menționată la litera (d), fără a fi deținătorul acestui drept²¹;
 - f. deținerea dreptului de a utiliza, în tot sau în parte, activele unei persoane juridice sau ale unei entități;
 - g. conducerea activităților unei persoane juridice sau ale unei entități într-un mod unitar, publicând totodată bilanțuri consolidate;
 - h. participarea, în comun și în mod solidar, la obligațiile financiare ale unei persoane juridice sau ale unei entități sau garantarea acestora.

²¹ Inclusiv, de exemplu, printr-o societate de tip „cutie poștală”.

65. Dacă oricare dintre aceste criterii este îndeplinit, se consideră că persoana juridică sau entitatea este controlată de o altă persoană sau entitate, cu excepția situației în care se poate dovedi contrariul, de la caz la caz.
66. Îndeplinirea criteriilor menționate anterior privind proprietatea sau controlul poate fi contestată de la caz la caz.
67. Următoarele exemple descriu circumstanțe care se pot califica drept indicii că o persoană sau o entitate desemnată deține controlul asupra unei entități nedesemnate. Aceste exemple nu sunt exhaustive și sunt destinate doar ca orientări ilustrative:

a) Participație majoritară

- O persoană desemnată este cel mai mare acționar al unei societăți în comparație cu alți acționari. De exemplu, persoana desemnată are 40 %, în timp ce ceilalți acționari au fiecare 10 %. O astfel de situație poate justifica o analiză suplimentară a îndeplinirii de către persoana desemnată a unuia dintre criteriile în materie de control menționate mai sus (de exemplu, competența de a numi majoritatea directorilor în consiliul de administrație).

b) Opțiunea de răscumpărare

- A avut loc o preluare de către organele de conducere, prin care fostul proprietar desemnat poate răscumpăra societatea în condiții favorabile. În special, în cazul în care aceste condiții ar putea fi invocate cu ușurință, acest lucru ar putea justifica o analiză mai aprofundată pentru a stabili dacă fostul proprietar desemnat deține controlul.

c) Transferul de acțiuni într-un moment apropiat de desemnare

- Transferul unui număr relevant de acțiuni ale entității nedesemnate către un nou proprietar cu puțin timp înainte sau după desemnarea unei persoane (dacă acest lucru este permis de regulamentele relevante ale Consiliului) poate sugera, de asemenea, păstrarea controlului de către persoana desemnată și ar putea declanșa investigații suplimentare cu privire la influența fostului proprietar asupra noului proprietar. Un număr „relevant” de acțiuni nu este doar un număr mare de acțiuni, ci și un număr mai mic care permite vânzătorului inclus pe listă, de exemplu, să se situeze sub pragul de proprietate.

d) Utilizarea persoanelor interpuse

- Un nou proprietar are legături strânse cu fostul proprietar desemnat, de exemplu un membru al familiei sau un fost angajat/partener de afaceri și, eventual, prețul de vânzare a fost prea scăzut sau anormal în alt mod, sau
- Entitatea are un consilier (sau un consiliu de consilieri) cu putere de decizie finală asupra activității entității, chiar dacă din titlu sau din funcție acest lucru nu pare a fi evident sau
- Există un acord scris din care reiese în mod clar că unui neacționar sau unui acționar cu participații minore i se acordă autoritatea de a decide exclusiv cu privire la activitatea entității sau
- Deciziile persoanelor care ar trebui să fie responsabile de o entitate sunt luate de persoane desemnate.

e) Utilizarea fiduciilor, a societăților fictive și a societăților cu răspundere limitată

- O entitate face parte dintr-o structură corporativă inutil de complexă, care poate implica entități precum societăți de tip „cutie poștală”, societăți cu răspundere limitată și/sau fiducii legate de o persoană desemnată. Unele dintre aceste entități au fost înființate sau și-au schimbat identitatea cu puțin timp înainte sau după adoptarea regimului de sancțiuni sau desemnarea persoanei (dacă acest lucru este permis de regulamentele relevante ale Consiliului) și/sau nu au nicio activitate economică credibilă.
- Una sau mai multe fiducii sunt utilizate ca destinatar (destinatari) al (ai) activelor unei entități deținute sau controlate de o persoană desemnată. Administrarea fiduciilor implică profesioniști din jurisdicția în care au fost constituite fiduciile.

Punerea la dispoziție în mod indirect a unor fonduri sau resurse economice către persoane sau entități desemnate

68. Dacă se stabilește proprietatea sau controlul în conformitate cu criteriile menționate anterior, punerea la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către persoane sau entități neînscrise pe liste care se află în proprietatea unei persoane sau a unei entități înscrise pe listă sau sunt controlate de aceasta va fi considerată, în principiu, ca punere la dispoziție indirectă către persoana sau entitatea înscrisă pe liste, cu excepția cazului în care poate fi stabilit în mod rezonabil, de la caz la caz, pe baza unei abordări bazate pe riscuri, ținând seama de toate circumstanțele relevante, inclusiv de criteriile de mai jos, că fondurile sau resursele economice vizate nu vor fi utilizate de persoana sau entitatea respectivă înscrisă pe liste sau nu vor fi în folosul acesteia.

Criteriile de care trebuie să se țină seama includ, printre altele:

- i. data și natura legăturilor contractuale dintre entitățile vizate (de exemplu contracte de vânzare, cumpărare sau distribuție);
- j. relevanța sectorului de activitate al entității neînscrise pe listă pentru entitatea înscrisă pe liste;
- k. caracteristicile fondurilor sau resurselor economice puse la dispoziție, inclusiv utilizarea lor practică potențială de către entitatea înscrisă pe listă sau facilitatea transferului către aceasta.

69. O resursă economică nu va fi considerată a fi în folosul unei persoane sau entități înscrise pe liste în virtutea faptului că este utilizată de o persoană sau entitate neînscrisă pe liste pentru a genera profituri care ar putea fi în parte distribuite unui acționar înscris pe liste.

70. Trebuie observat că punerea indirectă la dispoziție a unor fonduri sau resurse economice către persoane sau entități înscrise pe liste poate include și punerea la dispoziție a acestor elemente unor persoane sau entități care nu se află în proprietatea unor entități înscrise pe listă sau nu sunt controlate de acestea.

IX. „Acționarea în numele cuiva”

Noțiunea de „acționare în numele sau în conformitate cu instrucțiunile” unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism este, de asemenea, relevantă și menționată în mod explicit în contextul mai multor interdicții în contextul sancțiunilor.

71. Noțiunea de „acționare în numele sau în conformitate cu instrucțiunile” unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism este, de asemenea, relevantă și menționată în mod explicit în contextul mai multor interdicții în contextul sancțiunilor. În acest sens, deși noțiunea este diferită de cea de proprietate și de control, efectele sale pot fi puse pe picior de egalitate²², dar prima relație ar trebui să fie stabilită ca atare.
72. În absența unei definiții care să poată fi utilizată pentru a evalua dacă o persoană fizică sau juridică, o entitate sau un organism a acționat în numele sau în conformitate cu instrucțiunile unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism inclus pe listă, criteriile care trebuie luate în considerare ar putea include, printre altele:
- a) structura exactă de proprietate/control, inclusiv legăturile dintre persoanele fizice sau juridice, entități sau organisme;
 - b) natura și scopul tranzacției, împreună cu sarcinile declarate legate de activitatea persoanei juridice, entității sau organismului;
 - c) cazurile anterioare de acționare în numele sau în conformitate cu instrucțiunile persoanei fizice sau juridice, entității sau organismului inclus pe listă;
 - d) divulgarea de către terți de informații obținute din surse credibile, fiabile și independente și/sau dovezi concrete care indică faptul că persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul a dat instrucțiuni.

²² Hotărârea din 10 septembrie 2019, HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH/Consiliul, C-123/18 P, EU:C:2019:694, punctele 77-79.

Neimputare

73. Elementele de mai sus nu aduc atingere clauzelor de neimputare din actele juridice relevante.

Schimb de informații

74. După cum se prevede în regulamentele relevante ale UE²³ și pentru a se facilita desfășurarea evaluărilor menționate anterior, statele membre au obligația în temeiul dreptului UE de a pune la dispoziție informațiile relevante de care dispun. În cazul în care o autoritate competentă a unui stat membru deține informații despre faptul că o persoană juridică sau o entitate neînscrisă pe liste se află în proprietatea unei persoane sau a unei entități înscrise pe listă ori este controlată de aceasta sau orice informație care ar putea afecta punerea în aplicare eficientă a interdicției punerii indirecte la dispoziție de fonduri sau resurse economice, statul membru în cauză ar trebui, sub rezerva legislației naționale, să comunice informațiile relevante celorlalte state membre și Comisiei.

75. Fără a aduce atingere normelor aplicabile privind raportarea, confidențialitatea și secretul profesional, un operator economic care are cunoștință despre faptul că o persoană juridică sau o entitate neînscrisă pe liste se află în proprietatea unei persoane sau a unei entități înscrise pe listă sau este controlată de aceasta ar trebui să informeze autoritatea competentă din statul membru relevant și Comisia, fie direct, fie prin intermediul statului membru.

Propuneri de înscriere pe liste

76. Atunci când este cazul, statul membru implicat ar trebui de asemenea să propună înscrierea pe liste a persoanei juridice sau a entității despre care s-a stabilit că se află în proprietatea unei persoane sau a unei entități înscrise deja pe listă sau este controlată de aceasta.

²³ De exemplu, articolele 40 și 44 din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și articolele 29 și 30 din Regulamentul (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria.

X. Entitățile juridice desemnate

77. Atunci când o entitate juridică este desemnată și trebuie să se aplice măsuri de înghețare, continuarea existenței acesteia ca atare nu este interzisă. În cazul unui operator economic, înghețarea activelor acestuia îi va afecta funcționarea și va avea consecințe directe asupra părților terțe precum angajații, creditorii și alte persoane care pot să nu aibă nicio legătură cu motivul pentru care entitatea în cauză a fost înscrisă pe listă. Desfășurarea de activități economice cu o astfel de entitate implică, în general, fie punerea de fonduri sau resurse economice la dispoziția acesteia, fie o modificare în ceea ce privește forma fondurilor sau a resurselor economice ale acesteia, ambele fiind interzise și necesitând o autorizație prealabilă din partea autorităților competente.
78. În cazurile în care o înghețare a activelor vizează fondurile și resursele economice ale unei instituții financiare sau de credit, deblocarea fondurilor din conturile unor persoane sau entități care nu fac obiectul sancțiunilor aflate în instituția de credit sau financiară care face obiectul sancțiunilor este reglementată prin derogarea referitoare la „contracte anterioare”, în măsura în care contul a fost deschis înainte de data desemnării entității vizate.²⁴
79. În cazul în care activitățile unei entități juridice desemnate continuă și în scopul de a împiedica abuzurile referitoare la fonduri, trebuie impuse condiții adecvate, care urmează să fie elaborate. Aceste condiții pot să cuprindă măsuri care să asigure administrarea entității în cauză într-un mod care să nu submineze înghețarea fondurilor și a resurselor economice și interdicția de a pune la dispoziția unei entități desemnate fonduri și resurse economice. Rămâne ca statele membre să analizeze în profunzime metodele de punere în practică a acestor dispoziții. Pentru a putea funcționa din nou în mod liber, fără nicio restricție, este necesară retragerea entității în cauză de pe listă.

XI. Derogări

80. Autoritatea competentă acționează în conformitate cu litera și spiritul regulamentelor și ține seama în același timp de drepturile fundamentale ale persoanelor și entităților desemnate atunci când acordă derogări. În conformitate cu derogările specifice prevăzute în regulamentele relevante, autoritățile competente pot lua în considerare următoarele:

²⁴ Punctul 28 al orientărilor.

- nevoile de bază ale persoanelor desemnate, inclusiv în raport cu plata produselor alimentare, a chiriilor sau a ipotecilor, a medicamentelor și a tratamentelor medicale, a impozitelor, a primelor de asigurare și a facturilor la serviciile de utilități publice;
- dreptul la apărare în ceea ce privește cheltuielile legate de furnizarea unor servicii juridice;
- dreptul de proprietate al persoanei sau entității desemnate (dat fiind că înghețarea activelor nu afectează proprietatea persoanei sau entității desemnate, ci capacitatea de a utiliza fondurile);
- dreptul de proprietate al persoanei juridice sau entității nedeseminate în cadrul căreia sunt deținute fondurile înghețate;
- dreptul de proprietate, atât al persoanei sau entității desemnate, cât și al unei persoane sau entități nedeseminate în legătură cu contractele încheiate între ele înainte de desemnare;
- dreptul internațional privind relațiile diplomatice și consulare;
- siguranța persoanelor și protecția mediului; sau
- scopuri umanitare, precum furnizarea asistenței sau facilitarea furnizării asistenței, incluzând materiale medicale, alimente sau transferul de lucrători umanitari și asistență conexă sau pentru evacuările dintr-o țară vizată.

81. Măsurile restrictive de natură financiară nu afectează dreptul la muncă al unei persoane desemnate. Cu toate acestea, remunerarea activității respective necesită o autorizare. Autoritatea competentă ar trebui să efectueze anchetele necesare (de exemplu pentru a confirma că persoana în cauză desfășoară activități profesionale) și să includă condiții adecvate pentru a împiedica eludarea măsurilor. În astfel de situații, autorizația ar trebui să impună în mod normal efectuarea plăților către un cont înghețat. Orice plată în numerar ar trebui să facă obiectul unei autorizări explicite în acest sens. Orice autorizare ar trebui, de asemenea, să permită reținerea sumelor obișnuite pentru asigurările sociale și impozite²⁵. De asemenea este nevoie de o autorizare pentru ca o persoană desemnată să poată beneficia de prestațiile sociale.

²⁵ Reținerile pentru asigurările sociale și impozite pot fi autorizate în temeiul derogării pentru cheltuieli de bază (a se vedea orientările, punctul 83, primul paragraf).

Transferul de fonduri între instituțiile de credit și financiare din UE și instituțiile de credit și financiare dintr-un stat terț în ceea ce privește anumite taxe obligatorii sau de urgență

82. În cazul în care regulamentele interzic transferul de fonduri între instituțiile financiare și de credit din UE, pe de o parte, și instituțiile de credit și financiare dintr-un stat terț, pe de altă parte, taxele pentru serviciile prestate de către guvernul respectivului stat terț în legătură cu zborurile sau aterizările de urgență ale aeronavelor deținute sau exploatate de o persoană înregistrată în UE ar trebui să fie percepute, cu condiția ca (i) plata să nu fie efectuată, direct sau indirect, către o persoană sau o entitate desemnată sau în beneficiul acesteia și (ii) plata să respecte orice obligație de notificare sau autorizare prevăzută în acte juridice aplicabile.
83. În cazul în care regulamentele interzic transferul de fonduri între instituțiile financiare și de credit din UE, pe de o parte, și instituțiile de credit și financiare dintr-un stat terț, pe de altă parte, taxele pentru serviciile prestate pentru intrarea de urgență într-un port al statului terț respectiv a unor nave deținute sau exploatate de o persoană înregistrată în UE ar trebui să fie percepute, cu condiția ca (i) plata să nu fie efectuată, direct sau indirect, către o persoană sau o entitate desemnată sau în beneficiul acesteia și (ii) plata să respecte orice obligație de notificare sau autorizare prevăzută în acte juridice aplicabile.

XII. Orientări în vederea analizării cererilor de derogare

84. Persoanele sau entitățile desemnate pot solicita o autorizație de utilizare a fondurilor sau resurselor lor economice, de exemplu pentru a returna un credit. Cu toate acestea, persoanele sau entitățile desemnate nu pot invoca măsurile de înghețare drept justificare în caz de neplată dacă nu au solicitat o autorizație.

85. Fondurile transferate de o persoană sau entitate înscrisă pe o listă sau în numele acesteia de la bănci din afara UE în legătură cu o plată către un resortisant sau o entitate a UE pentru un serviciu sau un bun livrat înainte ca persoana/entitatea care a solicitat transferul să fi fost înscrisă pe liste pot, în principiu, să fie autorizate, cu condiția ca o evaluare a fiecărui caz în parte să arate faptul că: (i) transferul este destinat unui resortisant al UE/unei entități din UE; (ii) transferul reprezintă plata unui serviciu sau a unui bun livrat înainte ca persoana/entitatea care solicită transferul să fi fost înscrisă pe liste; (iii) plata nu se face către sau în beneficiul unei persoane sau entități înscrise pe liste; (iv) plata nu se face cu eludarea măsurilor restrictive.
86. Părțile interesate pot, de asemenea, să solicite o autorizație pentru a avea acces la fondurile sau resursele economice înghețate în conformitate cu procedurile naționale. Persoana desemnată ar trebui să fie informată, în măsura în care acest lucru este posibil, cu privire la astfel de solicitări. Procedura de autorizare nu anulează necesitatea de a urma procedurile obișnuite pentru a stabili valabilitatea creanțelor împotriva unei persoane sau entități desemnate și autorizația nu conferă titlu de creanță. Atunci când analizează astfel de cereri, autoritățile competente ar trebui, printre altele, să țină seama de dovezile furnizate de creditor, precum și de persoana sau entitatea desemnată, cu privire la existența unei obligații legale (contractuale sau statutare) de a returna fondurile sau resursele economice în cauză și să verifice dacă există riscul eludării măsurilor de înghețare (de exemplu în cazul în care legăturile creditorului cu persoana sau entitatea desemnată sunt de natură să creeze suspiciuni).
87. O persoană sau o entitate care dorește să pună fonduri sau resurse economice la dispoziția unei persoane sau entități desemnate trebuie să solicite autorizare, cu excepția cazurilor specifice în care punerea la dispoziție de fonduri sau resurse economice intră sub incidența unei scutiri prevăzute de regulamentul aplicabil. Atunci când analizează astfel de cereri, autoritățile competente ar trebui, printre altele, să țină seama de toate dovezile furnizate în sprijinul justificării cererii și să verifice dacă legăturile solicitantului cu persoana sau entitatea desemnată sunt de natură să sugereze că aceștia acționează împreună în scopul de a eluda²⁶ măsurile de înghețare.

²⁶ A se vedea, de asemenea, hotărârea în cauza Mohsen Afrasiabi și alții EU:C:2011:874 punctele 60-62 și 68. Cu privire la interpretarea termenilor „voluntar” și „deliberat” utilizați cu privire la eludare, a se vedea aceeași hotărâre, punctul 68. Curtea a considerat că elementele cumulative de cunoaștere și de voință sunt întrunite atunci când un operator urmărește în mod voit scopul sau efectul de eludare sau, cel puțin, este conștient că participarea sa poate avea acest scop sau acest efect și acceptă posibilitatea producerii lui.

88. Atunci când analizează cereri de autorizare în vederea utilizării de fonduri sau resurse economice înghețate sau în vederea punerii la dispoziția persoanelor sau entităților desemnate a unor fonduri sau resurse economice, autoritățile competente ar trebui să efectueze toate cercetările suplimentare pe care le consideră necesare, ținând seama de situație, inclusiv să consulte, eventual, orice alt stat membru interesat. De asemenea, autoritățile competente ar trebui să ia în considerare condițiile sau măsurile de garantare pentru a evita utilizarea fondurilor sau resurselor economice deblocate în scopuri incompatibile cu motivul derogării. Astfel, de exemplu, transferurile bancare directe sunt mai adecvate decât plățile în numerar.
89. De asemenea, la acordarea unei autorizații, ar trebui să se ia în considerare, atunci când este necesar, stabilirea unor condiții sau limitări (de exemplu cu privire la cantitatea sau valoarea de revânzare a fondurilor sau resurselor economice care pot fi puse lunar la dispoziția persoanei sau a entității desemnate), ținându-se seama de criteriile prevăzute în regulamente. Toate autorizările ar trebui să fie acordate în scris și înainte ca fondurile sau resursele economice în cauză să fie utilizate sau puse la dispoziția persoanelor fizice sau a entităților desemnate.
90. Regulamentele impun autorităților competente să informeze autorul cererii, precum și alte state membre, dacă autorizația a fost acordată sau nu²⁷. Acest schimb de informații le permite statelor membre să coordoneze acordarea derogărilor în cazurile în care o persoană desemnată are fonduri sau resurse economice înghețate în mai mult de un stat membru.

Autorizările din motive umanitare

91. Pentru a reacționa la nevoi urgente și în curs de schimbare rapidă pe teren, autoritățile competente ar trebui să trateze solicitările de autorizare din motive umanitare în mod prioritar, acolo unde este cazul, și să se asigure că solicitanții cunosc procesul, punctele de contact și calendarul orientativ al procedurii de autorizare.

²⁷ Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 impune, de asemenea, ca această informație să fie comunicată oricărei alte persoane sau entități sau oricărui organism cunoscute ca fiind direct implicate. Aceasta ar putea constitui o bună practică chiar și atunci când regulamentele nu o impun.

Solicitanții ar trebui să explice urgența și scopul umanitar aferent în cererile adresate autorităților competente.

C. Interdicții de furnizare a bunurilor

92. În cazul în care un regulament prevede un regim de autorizare și impune acest lucru, autoritatea competentă ar trebui să informeze celelalte autorități competente și Comisia cu privire la cererile de autorizare respinse. Unele regulamente nu prevăd în mod explicit o obligație de notificare a cererilor de autorizare respinse, însă autoritățile competente ar trebui, cu toate acestea, să vizeze notificarea cererilor de autorizare respinse pentru a reduce la minimum riscurile de denaturare a concurenței în cadrul pieței interne.

D. Coordonarea și cooperarea

93. Statele membre ar trebui să asigure crearea la nivel național a unor mecanisme eficiente de coordonare și comunicare între toate agențiile, organismele și serviciile guvernamentale implicate competente în domeniul măsurilor restrictive, precum ministerele, serviciile de informații financiare, inspectorii financiari, serviciile de informații și de securitate, autoritățile judecătorești, parchetele generale și alte organisme de aplicare a legii, după caz.
94. Coordonarea ar trebui să permită obținerea de informații în mod rapid, precum și urmărirea acestora de către alți agenți implicați. În plus, anchetele ar trebui să se axeze, în măsura posibilităților, pe situațiile recunoscute ca având un grad de risc ridicat. O astfel de abordare axată pe informații și bazată pe riscuri ar putea spori gradul de eficiență.

95. Statele membre ar trebui, de asemenea, să facă schimb de informații cu, printre altele, alte state membre, Comisia, SEAE, Europol, Eurojust, GAFI, Comitetul de sancțiuni constituit de Consiliul de Securitate al ONU [inclusiv comitetul constituit în temeiul Rezoluției 1267 (1999) privind Al-Qaida], precum și cu Comitetul pentru combaterea terorismului al Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite²⁸.
96. Ar trebui să se stabilească proceduri de coordonare și schimb de informații în scopul de a garanta că informațiile care ar putea constitui baza unei propuneri de înscriere pe listă sau de retragere de pe aceasta sunt transmise fără întârzieri inutile. Astfel de proceduri ar trebui stabilite la nivel național în cadrul statelor membre, precum și între statele membre și, după caz, între Uniunea Europeană, țări terțe, ONU și alte organizații internaționale implicate.

Analiza conturilor financiare

97. Statele membre ar trebui să asigure analizarea tranzacțiilor financiare legate de conturile unor persoane sau organizații desemnate de către agențiile sau serviciile competente. Rezultatele analizelor respective ar trebui, în măsura în care acest lucru este posibil din punct de vedere juridic, să fie comunicate altor state, organizații internaționale și organisme ale Uniunii Europene competente, precum Europol, în ceea ce privește finanțarea terorismului. În acest scop, statele membre ar trebui să elaboreze proceduri. Unele regulamente prevăd în mod explicit o analiză a tranzacțiilor suspecte de către autoritățile competente după notificarea de către instituțiile financiare.²⁹

²⁸ A se vedea, de asemenea, punctul 17 din anexa I la orientări (forum informal de dezbatere privind aspecte legate de punerea în aplicare).

²⁹ A se vedea articolul 30 alineatul (6) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.

Interacțiunea și dialogul cu sectorul financiar cu privire la măsurile de înghețare

98. Statele membre ar trebui să stabilească un dialog și o cooperare structurate cu organizațiile private implicate aflate sub jurisdicția lor, precum instituțiile financiare și de credit, cu privire la punerea în aplicare a măsurilor de înghețare, în scopul de a asigura aplicarea eficientă a acestora, de a optimiza instrumentul măsurilor restrictive și de a încerca să elimine, în măsura posibilităților, obstacolele administrative din calea organizațiilor respective.
99. Comisia și, după caz, SEAE și Consiliul vor purta de asemenea un dialog la nivelul Uniunii Europene cu organizațiile financiare implicate cu privire la chestiunile legate de punerea în aplicare a măsurilor, precum și la chestiunile juridice. În cazurile de finanțare a terorismului, statele membre se vor strădui, de asemenea, să ofere sectorului financiar informații și răspunsuri adecvate (și furnizate în timp util), inclusiv de natură secretă în măsura posibilităților, precum și informații actualizate privind tipurile de finanțare a terorismului.
100. Statele membre ar putea lua în considerare crearea unor canale pentru distribuirea de instrucțiuni și consiliere către autoritățile financiare de reglementare, precum și către instituțiile financiare și de credit.

Difuzare către alte persoane a informațiilor cu privire la măsurile de înghețare

101. Statele membre ar trebui să informeze organizațiile operatorilor economici, altele decât cele din sectorul financiar, precum și publicul larg cu privire la existența unor măsuri financiare restrictive, având în vedere în special interdicția de a pune la dispoziția persoanelor sau entităților desemnate fonduri și resurse economice, și să le explice acestora modalitățile de punere în aplicare a măsurilor respective.

Instrumentele de aplicare

102. Comisia ar trebui să asigure în continuare accesul publicului (în special al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare) la „lista electronică consolidată a sancțiunilor financiare (e-CTFSL)”, stabilită de Comisie și sectorul de credit european.

103. Comisia ar trebui să se asigure că lista este actualizată periodic.
104. Statele membre ar trebui, atunci când este cazul, să garanteze accesul publicului (în special al instituțiilor de credit și al instituțiilor financiare, precum și al altor agenți economici implicați) la informațiile pertinente referitoare la măsurile naționale, inclusiv la desemnări și la ordine judecătorești, de exemplu cu privire la așa-numiții teroriști interni.
105. Comisia asigură accesul publicului la o serie de instrumente suplimentare menite să faciliteze înțelegerea și partajarea informațiilor.

Harta sancțiunilor UE

106. Harta interactivă a sancțiunilor UE permite publicului să verifice direct toate măsurile restrictive ale UE în vigoare și regulamentele UE corespunzătoare. Aceasta afișează, de asemenea, prin intermediul unui sistem de filtrare, listele persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor de înghețare și/sau a restricțiilor privind admiterea (interdicție de călătorie). În plus, instrumentul oferă acces și la rezoluțiile adoptate de Consiliul de Securitate al Organizației Națiunilor Unite, precum și la deciziile și regulamentele care transpun aceste rezoluții în dreptul Uniunii. Harta sancțiunilor UE conține totodată o listă a autorităților naționale competente din statele membre care sunt responsabile cu punerea în aplicare a sancțiunilor UE.
107. Ușurința cu care poate fi utilizat instrumentul face ca acesta să fie o sursă de informații eficiente.
108. Harta este disponibilă la următoarea adresă: <https://sanctionsmap.eu>.
109. În plus, harta sancțiunilor UE permite publicului să se aboneze la notificări prin e-mail ori de câte ori se publică o nouă listă consolidată a interdicțiilor de călătorie și/sau o nouă listă consolidată a sancțiunilor financiare.

Instrumentul UE de denunțare a neregulilor în materie de sancțiuni

110. Există două modalități de raportare a cazurilor de nerespectare a sancțiunilor: 1) trimițând un e-mail la adresa relex-sanctions@ec.europa.eu sau 2) trimițând un mesaj prin intermediul instrumentului UE de denunțare a neregulilor în materie de sancțiuni.
111. Acest instrument sporește eficacitatea sancțiunilor UE, permițând raportarea eventualelor cazuri de nerespectare a sancțiunilor către Comisie într-un mod sigur și anonim. Informațiile furnizate pot viza exemple concrete, fapte, circumstanțe privind persoane fizice, entități și țări terțe implicate. Ele pot viza, de asemenea, suspiciuni sau tentative de eludare a sancțiunilor UE.
112. Instrumentul poate fi accesat prin următorul URL: <https://EUsanctions.integrityline.com>.
113. Comisia a instituit un punct de contact la nivelul UE pentru ajutorul umanitar în mediile care fac obiectul sancțiunilor. Deși a fost creat în contextul pandemiei de COVID-19, acest instrument rămâne funcțional pentru a disemina și a facilita, după caz, activitatea operatorilor economici și umanitari de pe teren.

Evaluarea

114. Evaluarea eficienței măsurilor restrictive ale Uniunii Europene este un element important și ar trebui să țină seama, de exemplu, de reacțiile statelor membre, ale Comisiei, ale SEAE, ale șefilor misiunilor Uniunii Europene, ale autorităților vamale, ale sectorului privat, ale Națiunilor Unite, precum și ale altor instituții competente.

115. Statele membre ar trebui să se străduiască să instituie proceduri naționale adecvate pentru evaluarea, în special, a eficienței acțiunilor întreprinse la nivel național în domeniul aplicării măsurilor restrictive, ținând seama, printre altele, de rezultatele dialogului cu sectorul privat.³⁰
116. Rezultatele acestor evaluări ar trebui comunicate, atunci când este cazul, în cadrul formațiunii Relex/Sanctiuni.

E. Regimurile de sancțiuni orizontale

117. Mai recent, Uniunea Europeană a adoptat așa-numitele „regimuri de sancțiuni orizontale”, cu un domeniu de aplicare tematic. Aceste regimuri nu sunt delimitate geografic și permit impunerea de măsuri restrictive împotriva persoanelor și entităților pentru activități care îndeplinesc criteriile specifice de includere pe listă, indiferent de locul în care s-au petrecut. Acestea acoperă domeniul armelor chimice, al atacurilor cibernetice, al terorismului și al drepturilor omului.

Armele chimice

118. Acest regim a fost instituit în 2018. Scopul său este de a sprijini punerea în aplicare efectivă și universalizarea Convenției privind armele chimice prin adoptarea unor măsuri specifice împotriva celor răspunzători pentru proliferarea sau utilizarea armelor chimice, într-o perioadă în care atacurile chimice sunt în creștere.
119. Măsurile restrictive constau într-o înghețare a activelor, o interdicție de a pune la dispoziție fonduri și resurse economice și o interdicție de intrare pe teritoriul UE împotriva persoanelor și/sau entităților direct răspunzătoare de dezvoltarea și utilizarea de arme chimice, precum și împotriva celor care furnizează sprijin financiar, tehnic sau material acestor persoane și entități și împotriva celor care le ajută, le încurajează sau au legături cu acestea.

³⁰ În conformitate cu Recomandarea nr. 6 și 7 din standardele internaționale privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului & proliferării.

Atacurile cibernetice

120. Acest regim a fost instituit în 2019 și permite desemnarea persoanelor și entităților responsabile pentru atacuri cibernetice care amenință UE sau statele sale membre sau care sunt implicate în acestea.

Prin acest regim, UE dispune de un instrument suplimentar pentru a-și consolida reziliența și capacitatea de a proteja integritatea și securitatea UE, a statelor sale membre și a cetățenilor acestora împotriva amenințărilor cibernetice și a activităților cibernetice răuvoitoare. Măsurile restrictive constau într-o înghețare a activelor, o interdicție de a pune la dispoziție fonduri și resurse economice și o interdicție de intrare pe teritoriul UE împotriva persoanelor și/sau entităților direct răspunzătoare de atacuri cibernetice sau tentative de atacuri cibernetice, precum și împotriva celor care furnizează sprijin financiar, tehnic sau material pentru aceste atacuri și împotriva celor care le ajută, le încurajează sau au legături cu acestea.

Terorismul

121. Două regimuri permit Consiliului să ia măsuri restrictive în domeniul combaterii terorismului.

122. Regimul legat de terorism adoptat în 2016 permite UE să ia măsuri restrictive autonome împotriva persoanelor și entităților care au legături cu ISIL/Da'esh sau Al-Qaida. Înainte de introducerea acestuia, măsurile restrictive puteau fi aplicate numai celor aflați pe listele Consiliului de Securitate al ONU.

În vederea punerii în aplicare a Rezoluției 1373(2001) a CSONU, Uniunea Europeană a stabilit, în decembrie 2001, o listă a persoanelor, grupurilor și entităților implicate în acte de terorism și care fac obiectul măsurilor restrictive, prevăzută în Poziția comună 2001/931/PESC („PC 931”). PC 931 stabilește criteriile pentru includerea pe listă și identifică acțiunile care constituie acte teroriste în aceste scopuri. Includerea inițială pe listă trebuie să se bazeze pe o decizie a unei autorități competente a unui stat membru sau a unei țări terțe cu privire la persoanele, grupurile sau entitățile în cauză.

Încălcările grave ale drepturilor omului și abuzurile grave împotriva drepturilor omului

123. Acest regim a fost adoptat în 2020 și permite desemnarea persoanelor, entităților și organismelor – inclusiv a actorilor statali și nestatali – răspunzătoare pentru încălcări grave ale drepturilor omului și abuzuri grave împotriva drepturilor omului.

El acoperă, printre altele, genocidul, crimele împotriva umanității, tortura și alte tratamente sau pedepse crude, inumane sau degradante, sclavia, execuțiile extrajudiciare, sumare sau arbitrare și asasinatele, dispariția forțată a persoanelor, detențiile și arestările arbitrare, precum și alte încălcări grave ale drepturilor omului sau abuzuri împotriva acestora. Regimul permite astfel vizarea pe scară largă a autorilor unor astfel de încălcări și abuzuri, indiferent dacă aceștia sunt persoane sau entități, actori statali sau actori nestatali.

Măsurile restrictive constau într-o înghețare a activelor, o interdicție de a pune la dispoziție fonduri și resurse economice și o interdicție de intrare pe teritoriul UE.

124. Aspectele operaționale ale acestor regimuri sunt similare cu cele ale așa-numitelor „regimuri geografice”, iar diferitele etape de desemnare, identificare și conformitate rămân aceleași. Instrumentele Comisiei (capitolul V) rămân la dispoziția operatorilor economici și umanitari pentru a asigura o interpretare uniformă pentru toți.